

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.53/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 16.10.2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је проблем са микрофонима и микрофонијом, нису могли у центру да доведу у ред, сад се то довело.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,

-оптужени Јуришић Илија,

-адвокат Ђорђе Дозет,

-сведоци Зрнић Мато, Николић Будимир и Јасмин Имамовић, сви у Суду Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имамо везу са Судом Босне и Херцеговине?

Добар дан, да ли се чујемо? Колико видим у Суду Босне и Херцеговине нема тренутно никог, изашли су и они да сачекају да се поправи. Можете сести овде ако вам је лакше да чујете. Да видимо са режијом. Режија, да ли можете да позовете Суд Босне и Херцеговине? Добар дан.

Судија Суда БиХ ЈАСМИНА КОСОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде судија Драган Мирковић из Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине.

Судија Суда БиХ ЈАСМИНА КОСОВИЋ: Добар дан још једанпут, овдје је судија Јасмина Косовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једном да се извинемо, имали смо неке проблеме са микрофонима, тако да нисмо могли да се чујемо па је оправка мало потрајала па сте зато сачекали. Да ли су приступили сведоци Зрнић Мато, Николић Будимир и Јасмин Имамовић?

Судија Суда БиХ ЈАСМИНА КОСОВИЋ: Јесте, приступили су, ми смо провјерили њихов идентитет, ево једино остаје на Вама да кажете којег ћете прво свједока позвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо позвати овде Зрнић Мато, он је и оштећени у овом поступку.

Судија Суда БиХ ЈАСМИНА КОСОВИЋ: Добро, ево позваћемо Зрнић Мату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зринић? Овде пише Зрнић.

Судија Суда БиХ ЈАСМИНА КОСОВИЋ: Зринић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зринић?

Судија Суда БиХ ЈАСМИНА КОСОВИЋ: „М“, „М“, само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зримић Мато.

Судија Суда БиХ ЈАСМИНА КОСОВИЋ: Управо је приступио свједок
Зримић Мато.

СВЕДОК МАТО ЗРИМИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Зримићу, да ли се чујемо?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Добар дан, чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Зримићу, Ви сте овде дали Ваше личне податке када сте били испитани исто видео-конференцијском везом дана 22.09.2010. године пред Апелационим судом у Београду, да ли има неке измене у тим подацима које сте дали, личним?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Нема никакве, него се користи цијело вријеме погрешно презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зрнић, јесте.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Зримић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зринић?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Зримић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сви користе Зринић, видим и овде пише у записнику Зринић, значи Зримић. Е да овде једино када су узимали Ваше податке није могло да се прочита по занимању шта сте?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ја сам [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED] добро.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока, позвани сте од стране одбране. Ја ћу Вас сада упозорити да сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно неког Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења и како сте у овом поступку оштећени можете да истакнете и одштетни захтев, јесте ли разумели ово?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Све ми је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде постоји још и текст заклетве, ја ћу Вам сада, не знам, Ви овде немате испред, Ви понављајте за мном. Заклињем се својом чашћу.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити истину.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ви сте овде дали свој исказ када сте били испитивани 22.09.2010. да ли остајете при том исказу?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ће Вам прво постављати питања бранилац, пошто је то био и његов предлог да се Ви саслушате, затим ће вам постављати и друге странке у поступку, односно тужилац, а након тога и чланови већа и окривљени може да поставља питања. Изволите браниоче.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Добар дан господине Зримићу.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Добар дан.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, можете ли ми само дати неко упутство с обзиром да је већ ушло, дакле улази сад у транскрипт, односно записник да је сведок изјавио да остаје код свега што је до сад рекао, да ли налазите за потребно да понављамо све ово или само нешто што га до сада нисам питао. Дакле ако је веће упознато потпуно са садржином његовог исказа, ја се не бих враћао на питања која сам му већ поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, веће је упознато са исказом, није то, него само да видимо да ли има неких нејасноћа ако желите још нека допунска питања да му поставите, нема потребе да се поново прелази јер они су већ били испитани код Апелационог суда, да не би дуплирали исте изјаве.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У реду. Господине Зримићу, Ви сте у свом исказу пред Апелационим већем говорили о томе како сте видели у једном моменту кад је колона већ кренула са једног камиона, да ли „ТАМ 110“ или „150“, диже се цирада, устаје одређени број резервиста и пуцају у ваздух из аутоматског оружја, да ли сам добро разумео Ваш исказ?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Тачно.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците ми да ли сте пре те пуцњаве коју тад гледате и слушате, а након што је колона кренула чули и неке друге пуцњеве? Говорим дакле пре ове пуцњаве коју гледате.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не, од кад, значи од момента од кад је колона кренула па до тог момента ја нисам чуо апсолутно никакву пуцњаву.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Колико, да кажем, метара, десетина метара или стотина метара од тог почетка пуцњаве прелази Ваше возило до тренутка заустављања, односно док Зоран који вас вози не бива убијен?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Па једно својих, ајде да кажемо, између 150 и 200 метара.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у том моменту кад сте заустављени већ изишли из Скојевске улице, прешли Брчанску малту или је то још увек пре Брчанске малте?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: То је код самог семафора на Брчанској малти.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви се налазите у цивилном возилу?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Цивилном возилу.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли било ко одређује пре кретања колоне ко ће се сместити у које возило?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не, то сам одговорио прошли пут, значи није било никаквих значи формација, није било никаквих одређивања ко се гдје налази бар ја нисам имао никакав ни сазнање, нити сам ја имао било какву обавезу.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте прошли пут говорили о томе кад сте и на који начин ушли у касарну, говорили сте о својим задужењима, односно да немате никаква задужења у касарни иако сте професионални припадник војске, мене занима да ли сте на било који начин били укључени, односно да ли имате сазнања да је претходни дан, дакле 14.маја 1992. године нека војна формација напустила касарну?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Немам, ја сам то реко и у првом исказу. Ја колико знам да су се 13. , 14. и 15. значи до пред сами полазак прве колоне водили углавном преговори, нормално ту су сад излазила возила, на те преговоре долазила, одлазила, долазила, али мислим да није било никаквог организираног напуштања локације, него да је то било све у својству тих договора и преговора, мислим гдје су се они обављали.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви у том моменту као професионални припадник, односно подофицир војске имате ваљда више сазнања о догађајима него обичан припадник војске, односно резервни припадник или активни припадник обичан војник, да ли сам у праву или не? Ајде да конкретизујем питање, да ли имате било какве састанке старешина у касарни?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ја никакав састанак везан за то нисам имао.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не за то, генерално некакво информисање?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Па генерално Вам кажем, генерално. Значи једноставно, шта ја знам, речено је да се напушта гарнизон, речено је да ће ићи, шта ја знам, колона на Мајевицу, једна колона према Озрену, сва моторна возила која су се могла упалити су паљена, свако је неке своје ствари, шта ја знам, значи ништа конкретно. Нико нас није скупио нигдје да нам каже точно шта се дешава да је нас рецимо ту 20, 30, 40, 50 старешина и да нам каже точно шта ће се дешавати, шта ће се радити и како ће се, бар мени није, нити ми је познато да је. Можда у неким другим јединицама, у мојој не.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли можете Ви конкретизовати у којој сте Ви тог тренутка јединици?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ко што сам реко и у првом овом записнику, то се налази, ја сам се налазио у једном батаљону где напомињем Вахид Каравелић је био командант тог батаљона прије његовог одласка из, то је значи јединица која је дошла из Словеније.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па да ли је та јединица претпочињена команданту касарне?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Па је.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вас је од доласка из Словеније до 15. маја било кад позвао командант касарне на некакав састанак, барем да се упознате?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Па је, прије него, слушајте, непосредно значи сва та конфузија настаје отприлике од негдје 15-ак до 20 дана до тог 15. ајмо рећи до 01.05. се нормално радило, шта ја знам, провођена је обука, рађено је ово, рађено је оно, слагана су складишта, уређивана је локација, значи неке редовне војне активности али значи од тог момента почетка приче о напуштању локације до па сад надаље је почела долазити, почели су долазити резервисти са свих страна, било је ту проваљивања складишта, товариња на разна возила, разних средстава и у тих 15-ак дана значи до поласка колоне ту је било то тотално конфузно стање. Е у тих рецимо 15 дана ја нисам имао никаквих састанака, нити било каквих упутстава за било какву моју обавезу или рад.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине Зримићу.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Значи о том периоду причам.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: ОК. Да ли сте на било који службени начин имали информацију шта се десило у Добровољачкој улици, дакле десетак дана пре овог догађаја?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не. Не сјећам се тог податка, оно изузео бих се од тог одговора, не сјећам се, сматрам да не. Могуће на неки начин али вјерујте не сјећам се.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли сте Ви да кажем приватно имали сазнања шта се десило у Добровољачкој, дакле тог 15. да ли сте знали и како се дешавају у Добровољачкој, не?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ни из средстава јавног информисања?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не сјећам се, тог се уопште податка не сјећам зато и кажем не бих.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: ОК. Ви сте у исказу пред Апелационим већем исказали да је да кажем правила понашања у колони Вама пренео Уго Нонковић, како сте рекли саобраћајац, односно.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Потпуковник.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Потпуковник. Уго Нонковић је у више наврата испитиван пред овим судом и он је тврдио да није био у касарни у време исељавања, односно да се на локалитету појавио тек кад је све то завршено, односно да је дошао да лечи последице, шта кажете Ви о томе?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не знам због чега бих се ја онда тако добро сјећао тог човјека. Ја тврдим да је био и тврдим да ја колико се сјећам јер је човјек био специфично обучен у кожну јакну коју су носили мотористи, значи није био у оној официјелној значи.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Униформи.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Униформи, него је био човјек у специфичној значи кожној, смеђој кожној јакни коју су носили мотористи и из тог разлога ми је човјек и због тога сам га вјеројатно и упамтио.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине Нонковићу, господине Зримићу, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зримић.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Претпостављам да не знате ко је особа која се зове Асја Поповић али једна њена реченица која је изговорена пред овим судом ме је понукала да Вам поставим питање, да ли Ви имате сазнања да то јутро или тог преподнева 15. маја 1992. године у касарну долази некаква група мештана, цивила, а искључиво ради исељавања касарне? Ако веће дозволи ја бих предочио ту реченицу из исказа сведокиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, сведокиња је изјавила каже овако „Око 19 сати чула сам да се војска исељава, да су практично већина мушког становништва из села“, говори о Пожарници, „укључујући људе који су већ у касарни да су ангажовани на исељавању касарне“, а на моје питање „Кад су они то ангажовани“; она је одговорила „У преподневним часовима“, дакле 15.05.1992. године, да ли Вам је дакле познато да је некаква група цивила или униформисаних лица из Пожарнице или других села дошла у касарну ради исељавања?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Једна група резервиста са Пожарнице, не није група, њих је било ајде да кажемо чак и до 100, је дошла пуно прије, они су ту били негдје већ сигурно 7-8 дана и о њима се и ради да су они и највише проблема направили, значи ту полупали су складишта, утоварали су у камионе шта су хтели, без обзира на упозорења оних углавном заставника оних руковаоца материјално-техничких средстава. Значи они су практично дошли да натоваре наоружање и опрему на моторна возила која су им тамо паркирана, дата да која упале могу и возити. Знам да су били али не знам да су дошли дан прије, ја колико знам да су они ту боравили већ пуно прије тога. Можда још неколико њих да је дошло непосредно дан прије али сигурно је бар педесетак људи, 50 до 100 људи са Пожарнице резервиста било пуно прије у касарни.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците још једно питање које сам Вам већ поставио, место и улога Илије Јуришића у 15.05.1992. године да ли Вам је позната, не данас, него тад?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Тада?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ја за ниједног припадника МУП-а нисам знао ни како се зове, ни на које је мјесто распоређен, такође ни за господина Јуришића.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Захваљујем, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Зримићу, ја сам заменик тужиоца Милан Петровић, па бих Вам и ја поставио неколико питања уколико знате Ви одговорите.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тог 15. маја 1992. године излазили из касарне „Хусинска буна“?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете гласније?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не, не, нисам излазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тада носили униформу?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у униформи били у колони возила којом је излазила ЈНА из Тузле?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега сте ушли у цивилно возило као припадник ЈНА у униформи?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Зато што сам, па и можда својих десетак дана прије тога пошто сам јел боравио тамо на локацији, онда сам се углавном и хранио и навече излазио, шта ја знам, тако са друштвом које се налазило ту око саме касарне у пицерију која се налази одма непосредно изнад у тај ноћни клуб чији је власник био тај Зоран, он је, причали смо о томе, значи да оно, јел, ускоро већ смо тога сви били свјесни тих тензија и даљих догађања, да ће се ускоро напуштати локација и он је изразио жељу да иде са том колоном према Бања Луци, ја сам реко да идем за Бању Луку и да иде према Бања Луци. Морате разумети једну ствар, ко што сам реко и у овом првом исказу, ја сам себи припремио пролазак до Бања Луке, ја сам Хрват и већ су то била времена кад се баш без обзира на војну униформу није било добро кретати, поготово као такав и тражио сам себи сигуран начин и решење за долазак до Бања Луке. Овај човјек је дошао после тога у касарну, тражио је да иде са колоном, то му је дозвољено, уствари није био једини са цивилним возилом и било ми је практичније, пошто нисам имао

никаких обавеза, да идем са њим у цивилном возилу него да се возим у неком камиону, једноставно из тог разлога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви тада имали нешто од наоружања?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Јесам, ја сам имао аутоматску пушку „М-70 АБ1“, имо сам пиштољ значи „ГТ“ „М-57“, имо сам четири оквира плус један на пушци, значи резервни алат и прибор са четири оквира муниције који је био исто тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви пре него што је колона кренула и Ви у том возилу у касарни пуцали из свог наоружања?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Јесам, то сам изјавио и на овом исказу, кад је група тих резервиста који су се налазили у задњем дијелу колоне направила панику око тога како је неко ушао већ у касарну, како нас окружују, како ово, како оно, значи онако је мало постала једна конфузна ситуација. Ја сам отишо тамо позади, погледо сам значи то је негде од наше позиције сјеверо-сјеверозападно где се налази бензинска црпка тад је била ту војна. Нисам видио никог али да би их примирио испалио сам пет метака, пар метака, не пет метака, пар метака у том правцу. Пошто никаквог одговора није било, нико се није појављиво, реко сам „ево момци ајде маните то, видиш да нема нигдје никог“ и вратио сам се назад до својег возила гдје сам и био. Толико значи о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто сте се заклањали иза тог објекта па тек потом испалили тај рафал? Зашто нисте ту у присуству тих резервиста који су узнемирени испалили рафал?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Па јесам, па јесам, јесам и они су били непосредно ту близу мене. Значи ја сам испалио то са пута, нисам се заклањао нигдје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што мислите да ће тај рафал њих да смири?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не да смири, него, не знам како је било оно као ако је неко тамо вјеројатно да ће одговорит на пуцање јел, да знамо о чему се ради, да знамо шта је. Они су тврдили да нас неко окружује, ја нисам никог видио, чисто онако то је било пред сам можда ајде пола сата, 40 минута можда мало краће или дуже од почетка изласка колоне нисмо ни знали кад ћемо практично кренути, говорим сад то временски са онако како се десило. Без значи икакве посебне, из тог разлога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али није ми јасно ако се на вас не отвара ватра, а ви отварате ватру па хоћете да смирите ситуацију, није ми јасно како то може да се смири ситуација ако ви пуцате, а на вас други не пуцају?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Они су тврдили како се они налазе тамо иза неког, шта ја знам, шта се ту сад налазило, да ли неко дрвено спремиште или нешто, како су они нешто ту, како ту неко има, право да вам кажем

није ни мени оно, једноставно у тој ситуацији сам реагирао тако без икаквог посебно разлога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али ако су они видели некога да тамо има, а тај неко на вас не пуца, није ми јасно зашто ви отварате ватру да би смирили ситуацију?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су унакрсна испитивања, могу да буду и сугестивна питања, знате и сами да је по новом ЗКП-у то дозвољено. Изволите. Изволите кажите ако имате одговор, ако не.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не бих вам ја ту, немам ја никакво око тога појашњење. Једноставно тад је била ситуација таква да сам сматрао да би требало испалити тих пар метака. Можда дан прије или пет послје не бих, али тад сам то урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви као старешина ЈНА да ли сте имали припадника ЈНА који су били под вашом командом или вама у помоћ за ваша задужења и дужности?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је вама био непосредни старешина?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Мој, отприлике да се та јединица у којој сам се ја налазио расула па већ од негдје тог 01.05. па надаље, један дио је отишао својим кућама, а били су ту из БиХ значи причам о старешинама, један дио војника је напустио, једне су пустили због завршетка одслужења војног рока, углавном значи ја ту никаквих ни подређених, ни надређених изравних нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је могуће да немате никаквог непосредног старешину?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Па добро, имате ли Ви какав показатељ ко је то мени био непосредни старешина?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви би требали да знате ко вам је непосредни старешина тим пре што сте официр, односно што сте подофицир ЈНА.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Па знам али тај човек се налазио на другој дужности у Врбику, село Врбик на Озрену и тад је био командант батаљона резервистима поред ове своје дужности, значи човек није могао бити на два мјеста, а тамо је боравио готово три-четири мјесеца, значи тај човек није био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јасно ми је да тај човек није био ту ако Ви то тако тврдите али и под том претпоставком да тај човек није био ту увек има неко од старешина ко је вама надређени и коме се ви морате јавити, односно од кога примате дужности шта да радите тога дана.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Вјеровали Ви мени господине тужиоче или не ја таквог нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се Ви јављали некоме кад долазите на посао у касарну?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ја сам тамо боравио, ја сам тамо био 24 сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко знао уопште да сте Ви у касарни?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Па нормално да су знали, нормално да су знали. Био сам значи ту, прије тога сам одређиван ако добијем неку дужност, шта ја знам, радили смо обуку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је давао те дужности, ко је вама издавао наредбе?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Често, најчешће сам ја док је значи био тај поручник ту Миле Каурин, значи док је он био ту од њега. Знао се ту укључити и заменик од пуковника Дубајића, тај човјек је отишао једно мјесец дана, 15-ак, 20 дана до мјесец дана прије тога и он отишао према кући, један потпуковник, јер њега сам знао из центра војних школа још из Сарајева, тако да шта ја знам, да добијем рецимо да одржимо неки курс са резервистима у трајању од 15 или 20 дана на одређену тему, ето то су биле отприлике неке моје, неки моји послови и задаће у том гарнизону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај рафал који сте испалили у касарни, у ком времену је то било у односу, на пример, на полазак из касарне?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Одговорио је на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само молим вас.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Па већ сам то реко, значи својих ајде пола сата, 40 минута прије поласка, прије поласка значи прије мог поласка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте говорили да сте изашли на теретну капију, велику капију или?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: На КПС.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На КПС? Да ли је после вас, вашег возила неко возило остало још да излази, да буде у колони иза вас?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Изашло је још пуно моторних возила иза мене, а сигурно не мање од двадесетак, тридесетак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли можете да кажете колико је возила пре вас отишло?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Испред мене у тој колони је исто тако кретало се можда исто својих једно двадесетак, тридесетак возила прије мог возила, значи 'ајде да кажемо да сам се ја налазио негде у средини те друге колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што кажете двадесетак, тридесетак возила то мислите на тај други део колоне или мислите на укупно?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не, не, причам за колону која је изашла на ту теретну капију, на ту другу капију, о томе причам. Ја нисам стварно имао увид нити дан-данас знам колико је моторних возила изашло на прву капију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте и о подизању цираде са војног возила које се кретало испред вас када су неки резервисти испалили рафал увис. Интересује ме колико је било војника на том камиону тих резервиста, да ли можете да процените?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Десетак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да су они пуцали у зрак, кад су испалили тај рафал шта су потом урадили?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ништа, сели су на сједала назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су вратили и спустили ту цираду коју су подигли па пуцали?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ја мислим да нису, али не бих Вам смео то тврдити. Мислим да нису, да је тако возило наставило кретање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На то возило које се креће испред вас, из кога су испалили рафале, да ли сте приметили да неко сад отвара паљбу на њих?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: У том моменту, значи у моменту те пуцњаве од тад па надаље почиње, нормално ја се налазим у моторном возилу. Знате и сами кад се налазите у возилу да су ту звукови и мотора и овог и оног, али од тог момента значи почиње интензивна, оно све јача и јача пуцњава како смо се ми кретали према Брчанској малти. Да ли је пуцано на њих, на нас, на овога, на онога, ја Вам на то питање стварно не могу одговорити. Нисам видео да је неко пуцао на њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Описујући ситуацију у касарни Ви сте данас изјавили да је то било тотално конфузно стање. Због чега?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Зато што је тако било. Обично, значи свака војна јединица, а ево ја сам у војсци 35 година па ће ми се дати за право да то тврдим, свака војна јединица која се креће, креће се организирано, поготово у онаквим околностима какве су биле на тај дан. Ми смо кренули, значи под том претпоставком да ево ја гарантирам да Ви сад ту у списима свим немате точно колико је војника активних, колико резервиста и колико моторних возила и којих је било у тој колони. Ево ја то могу гаранirati. Ако под том претпоставком излазимо, а рецимо имате исто ево по себи судећи једно војно лице активно које апсолутно нема никаквог задужења и може да се креће где хоће и да ради шта хоће, а био сам присутан кад су резервисти обијали та складишта и гледао сам то и товарили на моторна возила шта су хтели, онда си дајем за право да кажем да је стање било тотално конфузно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорите о ситуацији да се не зна тачно бројно стање тада у касарни „Хусинска буна“, дакле, припадници ЈНА. Наравно да ми данас не знамо тачно колико је било зато што Ви као припадник ЈНА, тада старешина у тој касарни не знате ко је Вама био први претпостављени, где се он налазио, од кога примате дужности и наравно

код таквог старешинства не можемо ни ми знати данас колико је возила било у ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, нема потребе да Ви дајете одговоре сад на питања.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Миле Дубајић ту је проблем, не зна ни Миле Дубајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо тужиоче питања ако има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није реч о одговору него је реч о примедби и унакрсном испитивању које ми је сведок дао, дакле, одговорио, објаснио о чему се, због чега је сматрао да је тотално конфузно стање. Мислите ли да је тотално конфузно стање делимично допринело и та Ваша ситуација када Ви отварате ватру а на вас нико не отвара ватру из касарне?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Да, точно, вјероватно, али не из касарне него у касарни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, у касарни.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Да се разумјемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте потом прешли, да кажем, на ту другу страну, односно отишли сте из ЈНА, па ме занима после колико дана од догађаја од 15. маја?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Пошто сте видели у овом основном спису, значи да сам ја напустио аутобус 16. кад је та група, једна група значи нас који смо били притворени у притвору, значи тамо код МУП тад сам већ сам имао поучен искуствима из Хрватске, дефинитивно сам видео да је ту крај и да се требама наћи нови ангажман а то ми је било најприхватљивије у МУП тако да сам остао у МУП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала тужиоче. Окривљени, да ли Ви имате неко питање?

Опт. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас, мислим да ће ући да немате питања. Онда ћемо још нека питања да Вам поставим. Ово лице с којим сте били у возилу „Застава 101“ и које је, по Вашем исказу убијено, да ли знате где га је метак погодио, да ли се сећате где је био погођен?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не бих Вам то могао рећи него кад је нормално гледао сам куд се он креће и шта се дешава испред, само сам осетио да је возило стало и кад сам се окренуо према њему он је пао на волан и нормално у крви на уста и видео сам да је крвав у пределу прса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напред у прса?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Да, у том дјелу, у тај део да је био погођен. Точно где не знам, али углавном више него очито је било да је човек мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су ови војници за које Вас је питао и тужилац, испалили рафал у ваздух, где сте се тада налазили, да ли се сећате, да ли сте били у кругу зграде, да ли сте били према касарни?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Гледајте, налазио сам се, значи 'ајде да кажемо 150 метара према касарни од семафора на Брчанској малти, а то је значи својих километар можда од капије кроз коју смо прошли, тај километ, километар и нешто. Значи, од тог момента па до момента заустављања возила то је значи дужина те зграде која практично долази до Брчанске малте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту је зграде лево и десно су биле?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Зграда се налазила десно у односу на моторно возило, а лево је био простор између, околу су се налазиле зграде а преко пута је био само технички преглед и онда значи двориште и паркинг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте професионално војник, па имате боља запажања од сведока који нису професионални војници. Када сте пролазили туда погледали сте лево и десно, да ли сте видели унформисана лица која су се налазила са леве и десне стране, да ли сте видели неке запреке, да ли сте видели неке ископане ровове, да ли сте то приметили при изласку?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Цијели пут дуж од нашег изласка па надаље поред прометнице, значи поред самог пута су се налазили полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то били унформисани полицајци?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Значи, у оним плавим, сваких шта ја знам 50-100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они држали оружје?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: На рамену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било неких запрека, нисте видели неке фортификације које стоје околу, вреће са песком?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не до Брчанске малте, значи на Брчанској малти, да ли се добро сјећам или не, изузео бих се из тога, не сећам се тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре пуцања ових војника који су пуцали у ваздух, да ли сте чули неку другу пуцњаву?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, од тог тренутка када сте чули, када су ти војници пуцали у ваздух и сели, тада је почело да се пуца? Колико је то брзо било или колико је прошло времена па сте чули да почиње интензивно да се пуца?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не верујем да је било дуже од пар минута, возила су се стварно споро кретала, ту је долазило већ до неких застоја ту на самим семафорима, велики број возила, кретање те колоне, пар минута, 'ајде да кажем од момента кад сам њих видео како пуцају па до

зауостављања мог возила није прошло више од 5 минута, чак није било ни толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, све време сте од првога када сте дошли у касарну „Хусинске буне“, па до изласка били у касарни, да ли је било пуцања на касарну? Да ли је неко пуцао на касарну, на круг касарне?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Гледајте, нисам ја дошао у прво, ја сам се тамо налазио од прије нове године, значи целу 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, целу деведесет и, ја сам Вас разумео да сте Ви од првог дана.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не, не, причао сам само то у контексту од кад су почела та мало интензивнија дешавања и неки онако невојнички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда сте упознати са тим.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Већ пар мјесеци пре тога се полиција налазила околу касарне. Навече су војници ишли тамо поготово према шљивику и према складиштима која се налазе на Козловцу, навече су значи излазили горе имали су лежеће заклоне и ноћ су проводили чувајући да неко не би ушао у локацију јер је то био практично незаштићени део локације. То је већ трајало мјесецима прије, можда и два, три мјесеца прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је питање да ли је неко, да ли сте имали искуства, да ли сте видели да је неко пуцао на касарну, да је војска залегла, да је било пуцања, нарочито тог 15. да ли се сећате?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ја се таквих ситуација не сећам. Могуће пуно је времена прошло, вјерујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете изношено је оружје, изношено је не само оружје него и све што је било у касарни, да ли Вам је било познато да су и неке друге снаге осим војске, осим резервиста износило оружје, односно средства из касарне, да је неко други дошао и ушао у касарну, нарочито овај део где се налазе складишта територијалне одбране током тог дана 15?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ја нисам знао да се тамо налазе складишта територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо је било оружје исто.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Нити смо ми имали увид у њих, то је била класична војна локација на којој су одређене јединице у одређеном времену давале стражу. Осим тога, то су била складишта оружја и муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам, да ли Вам је познато нешто да је изношено неко оружје? Овде имамо исказе сведока који кажу да је изношено оружје, да су чак кренули из центра Тузле да се то заустави и да су резервисти из Тузле изнели један део оружја, да ли Вам је познато нешто у вези тога?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Па гледајте, ми смо радили цело време обуку одређених састава резервних, значи целу ту 1992. годину људи су

долазили, значи без наоружања и опреме, од нас са обуке су одлазили са наоружањем и опремом без обзира о чему се радило, да ли о пушкама, да ли о минобацачима, да ли о безглављеним топовима, да ли о снајперима, да ли о, значи то је била стална ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте позивали тај резервни састав, ко се одазивао на позив резервног састава? Да ли су се сви одазивали, да ли је војска позвала све, значи све три нације и Хрвате и Муслимане и Србе и Бошњаке?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Само је питање ко се одазивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, мислите да је позивала све? Мислим били сте ту сво време па можда имате?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Хрвати су се сигурно, а то знам јер сам са тим људима радио, су се одазивали у једном мањем броју, минорном броју, док су се у резервном саставу налазили Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово је био резервни састав који се налазио тада у касарни?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Било је ту још и активних војника и тако, али већина састава је била резерва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте било је јако топло, па ме само занима овај Ваш део исказа у коме сте рекли било је јако топло, Ви сте били у возилу, нити Ви нити Зоран нисте отворили прозор. Они дижу цираду, Ви седите у возилу потпуно затвореном у том тренутку, па питам зашто нисте отворили, зато кажете нисте ни чули шта се дешава?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Нисам ја сигуран да прозори нису били отворени, нисам ја то никад изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам рећи, кажете седели сте у возилу.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Никада ја сигурно нисам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Вашем исказу тако произилази.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Да ли су прозори били отворени или затворени то Вам не могу да тврдим, али је било, знам да је било паклено вруће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажем да су вам можда бити ти прозори, зато Вас питам да ли би могли да чујете да ли је било пуцања пре тога. Ви сте рекли да нисте чули никакво пуцање пре него што су ови резервисти запуцали у ваздух?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ма нисам чуо. Господине судија, Ви кад се крећете у једној колони где ради 100 моторних возила, где се иде у колони, значи ту се крећу возила, ми смо се кроз град кретали десетак метара једно од друго, јако је ту тешко, ја Вама говорим оно тај догађај оно што сам ја видео. Да ли се дешавало још негде нека пуцњава на почетку колоне иза мене код касарне која је километар или, значи негде у непосредној близини

да сам ја чуо неки интензивни пуцањ или нешто што бих ја регистрирао као такво, није било, а да ли је негде било ту не могу Вам на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почело то пуцање и кад су погодили Зорана и кад сте Ви схватили да је он мртав и да не можете да наставите, Ви сте изашли. Пуцање је било, одакле је било пуцање, да ли се сећате одакле су долазили?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Пуцање је било са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се налазите у колони, питам Вас на колону одакле је пуцано?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Пуцњава не знам како да Вам појасним. Пуцњава је значи са свих страна, пуца се и звижди са свих страна. Ја сам успео значи од тог моторног возила доћи до наредног моторног возила које се кретало кад је и то моторно возило стало као што сам рекао у исказу онда сам био код точка предњег тад је детонација била у моторно возило, осећао сам ударац оно у тјело, у мене и бол у нози и тад сам се значи одлучио да испод тог возила пошто сам, пошто је то значи општа пуцњава тад сам се одлучио за кретање према првом заклону, а то је била стамбена зграда непосредно поред, значи мени сад са леве стране ако прођемо Брчанску малту први семафор, тако да са које стране, колико то вам ја стварно не могу рећи, то је уопшта пуцњава, можда ето да Вам кажем да пуца сто пушака са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, то Вас је питао и тужилац, да ли сте знали па и бранилац за овај батаљон пиротски који је изашао пре тога? Да ли знате кад је он изашао?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Ја колико се сјећам да је он изашао 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се помиње неки излаз 14. зато Вас питам да видимо, да ли сте тада могли да изађете, што нисте изашли тада?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Они су по оној одлуци, ми смо добили значи могућност да са 10.05. сви који нису са простора Републике Босне и Херцеговине могу да се врате у матичне републике. Значи, ја знам, пошто је то био пиротски батаљон да је он са тим датумом враћен у своју матичну базу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што нисте Ви кренули тада, имали сте, могли сте тад да кренете, рекли сте да Вам су жена и деца били у Бањалуци, значи могли сте с пиротским батаљоном да изађете па да пре кренете ка Бањалуци?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, само питам?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Нисам могао зато што је у то време се, бар мени је било јако опасно кренути и нисам могао вјерујте пуно је ту било. Ишао сам ја кући јако ретко и то ако ме повезе, најчешће ме возио овај поручник што је био командир чете пошто је он горе из Мркоњић Града па му је

Бањалука успутно и то је увијек био велики ризик, тако да сам избегавао кренути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније кажете остали сте у Тузли, придружили сте се полицији, да ли сте тада упознали Јуришића?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Да, у том неком времену, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам био он некад претпостављени?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Мени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само питам. Има неких питања? Само да Вас питам да ли истичете одштетни захтев, имајући у виду да сте Ви у овом поступку и оштећени?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Не истичем одштетни захтев, али бих Вас замолио за нешто. Пошто имам велики проблем, значи траже ми два сведока на околности напуштања ЈНА да бих добио папир о свом пријератном стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислите ЈНА, сада?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈНА, значи овде.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: ЈНА, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте напустили ЈНА? Реците?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Значи, то да ли постоји икаква могућност да ја те сведоке са Брчанске малте, значи о околностима напуштања ЈНА не могу наћи и значи очито је да ја тај њихов захтев нећу моћи испунити. Да ли постоји каква могућност да се редовитим каналима, пошто сам припадник сада оружаних снага БиХ да се доставе подаци о мојем пријератном стажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете тражити преко путем правне помоћи да Вам се то достави, можете тражити како сте овде оштећени у спису, можете тражити и да Вам дамо податке о неким сведоцима. Ја не могу да Вам то помогнем, врло радо бих Вам помогао, али не могу.

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Једино ми је то проблем а све остало значи што се тиче тог самог рањавања и остало није ми битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам господине Зримићу. Да ли сам Вам сад добро рекао презиме?

Сведок МАТО ЗРИМИЋ: Зримић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам још једном.

Питања више нема.

Завршено је Ваше сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако може сада да уђе сведок Николић Будимир.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Николићу, да ли сте чујемо?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ја Вас чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам судија Драган Мирковић, из Вишег суда у Београду, позвани сте овде у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке. Имамо транскрипт аудио записника са претреса одржаног 23. септембра 2010. године, где сте Ви дали већ своје личне податке. Да ли има неке измене у тим подацима, да ли се нешто изменило у међувремену?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Нема никаквих измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Нема измена. Са личним подацима као

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока. Ваша дужност је да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, не морате да одговорите на питања која би могла Вас или неког Вашег блиског сродника изложити кривичном гоњењу, знатној материјалној штети и тешкој срамоти. То сте разумели?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ја ћу Вам рећи текст заклетве, Ви поновите за мном. Заклињем се својом чашћу.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што будем питан говорити само истину.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Да ћу о свему што будем питан говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ дали свој исказ тог дана 23. септембра 2010. године. Како сте били позвани као сведок одбране сада ће Вам питања поставити прво бранилац, затим друге странке у поступку. Изволите браниоче.

Адв. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Добар дан господине Николићу.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Добар дан.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сам добро схватио, Ви остајете код исказа кога сте дали пред Апелационим већем?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Остајем у потпуности том исказу.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ваш положај у овом поступку као и још неколицине Тузлака је специфичан, Вама је познато да сте Ви један од окривљених да сте као припадник муслиманско-хрватских формација учествовали у планирању и извођењу напада на војну колону која се мирно извлачила из Тузле 15.05.1992. године. Да ли Вам је то познато?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Познато ми је.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта сте Ви по националности?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ја сам Србин по националности.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте се у било ком моменту осећали као припадник муслиманско-хрватских формација?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Нисам, јер нисам имао разлога, ја сам био припадник резервног састава Станице јавне безбедности Тузла у којој су били пропорционално распоређени сви припадници свију народа и народности који су у то време живели у Тузли, да ли то Срби, Хрвати, Бошњаци, Муслимани и Југословени и неки од других националних мањина.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте у свом исказу пред Апелационим већем навели да сте били након што сте мобилисани члан Оперативног штаба Станице јавне безбедности Тузла. Да ли сте члан Оперативног штаба постали тако што Вас је неко неким формалним актом именовано као члана или је то било на неки други начин?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Видите, ја сам пензионисан 1991. 15. јуна са мјеста начелника Центра служби безбједности, тај Центар је имо и јавну и државну безбједност и 19 општина. Ја сам био начелник, пензионисан сам и из разлога што се нисам сврстао у националне странке и националне торове и тако даље. У Станици јавне безбједности као такав нису ме могли распоредити сигурно да будем позорник полицајац и тако даље и тако даље, начелник станице је по Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији с обзиром на повећан број припадника резервног састава дакле од 6-7 станица формирано је 37 станица, начелник је одлучио да према постојећем правилнику оформи оперативни штаб, дакле искусније људе у ту, ето да ја то кажем орг. јединицу ко и што су друге биле и да ту распореди нас искусније раднике који можемо помоћи у обављању његових послова с обзиром кажем на тако велик број састава неких шест до двије хиљаде.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине Николићу, како је тај оперативни штаб функционисао, односно да ли је имао некакве састанке и у чему се састојала активност чланова оперативног штаба?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Па видите, рекох са 9-10 станица формирано је за два дана негдје око 37 станица, односно у свим мјесним заједницама. Требало је то организовати, требало је тамо увести те људе да прихвате те и резервисте и добровољце који су се јављали у станицу, значи од увођења тих књига дневних догађаја до не знам ти ја које каквих других књига које се воде у станицама, тим резервним станицама и иначе у МУП-у, требало је то организовати, значи требало је обићи колко се дневно могло тих станица и помоћи тим људима да устроје књиге, да устроје дежурство, да направе распореде, да ето од тих најбаналнијих ствари од прављења распореда у четири смјене, четворбригадни систем одатле смо морали кретати јер тих 37 људи то је било њих најмање 25, 26 вођа патролног сектора, значи нису никад били у прилици да руководе и командују једном станицом, ваљало је ту увести сад и то дневно информисање према станици, Центру безбједности, односно Станици јавне безбједности и резервних станица полиције, е то су били отприлике основни задаци нас. Ми смо се састајали повремено по позиву начелника који је био командант тог оперативног штаба то је уједно и начелник станице, као што је командовао свим осталим сегментима станице тако и нама, састајали смо, износили наша мишљења, примедбе, сугестије, шта би требало, како би требало, без иједне извршне наше могућности нас да, на пример, смијенимо неког командира тамо станице или у некој месној заједници, односно резервној станици полиције, ето да не кажем нешто друго.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је тад.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Да ми потпишемо, не знам, кривичну пријаву или тако даље, то је све старешине морале да раде.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је тад, дакле говоримо о мају 1992. године, ајде да кажем април-мај 1992. године било познато да постоји некакво тело на нивоу Тузле које се зове Кризни штаб?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Није ми било познато, ја знам да је било Председништво општине, да је касније формиран неки оперативни штаб тог Председништва с којим ми нисмо имали никаквих ни контаката, ни веза.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли могу да закључим да ви никад нисте присуствовали некаквом састанку тог да ли Кризног или оперативног штаба на нивоу Тузле?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Не, никад, никад, сигурно никад нисам.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате сазнања.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Могуће је и вјероватно је да је тим састанцима присуствовао наш начелник који је био иначе начелник Станица јавне безбедности значи представник у да тако кажем локалној власти.

Адв. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је, кажете „претпостављате“ да је начелник станице.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: И могу и вјеровати.

Адв. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: И верујте да је присуствовао таквим састанцима.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Па и ја сам некад био начелник.

Адв. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је некад начелник станице на неком од састанака тог, како Ви кажете оперативног штаба Станице јавне безбедности Тузла преноси некакве закључке или одлуке тог Оперативног или Кризног штаба општине Тузла или Председништва општине Тузла?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Није никакве преносио ни наредбе, ни неке ставове. Ми смо дакле правили информације за Председништво, информисали надлежне о активностима које подузимамо о безбедносној ситуацији на терену и тако даље. Нисмо имали никаквих бар на Оперативном штабу, кажем, и посебно да нам је наглашено да је то са неког мјеста, јел, ...01.07.00.. порука и тако даље.

Адв. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је икад на тим састанцима Оперативног штаба тема била касарна „Хусинска буна“, односно исељавање касарне „Хусинска буна“? Да ли се чујемо?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Е сад Вас чујем.

Адв. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, моје питање је било да ли је на састанцима Оперативног штаба Станице јавне безбедности Тузла. Опет блок. Да ли се чујемо сад господине Николићу?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Е сад Вас чујем.

Адв. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да поновим питање. Да ли је икад на састанцима Оперативног штаба Станице јавне безбедности Тузла била тема касарна „Хусинска буна“, односно исељавање касарне „Хусинска буна“?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Није била никад тема састанка ни на Оперативном нашем штабу, ни у појединачним разговорима, иксерено да Вам кажем ја нисам имао ни контаката неких горе са том касарном, ја сам имо контакте са генералом командантом корпуса док су они били у Тузли, касније су прешли у Угљевик са пуковником Ашуловићем који је био начелник безбједности. С њима сам ја имао контакте, размењивали смо те информације, договарали разне активности. Управо ми нисмо имали никаквих проблема са касарном „Хусинске буне“, ми смо имали неких проблемчића или проблема да кажем од проласка многобројних колона кроз Тузлу дал у правцу Бијељине, дал из Бијељине у правцу Добоја, тад се дешавало неких ексцеса о којима је говорено вјероватно, пуцања по неким објектима, тад смо сједали али у команди корпуса, договарали, постављали тад и заједничке патроле на пунктовима, односно мјешовите од припадника Станице јавне безбједности и војне безбједности.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато тад или сад да је Кризни штаб или Председништво општине Тузла или Оперативни штаб општине Тузла или Председништва општине Тузла у било ком моменту донео одлуку о нападу на касарну, односно одлуку о нападу на колону ако се касарна буде исељавала?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Не, није ми то познато и не знам ни да је извршен напад на касарну, нити да је напад извршен на колону. Десио се тај инцидент који се десио.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете рећи да ли је на Оперативном штабу Станице јавне безбедности Тузла било расправе, односно донета нека одлука о нападу на касарну, односно нападу на колону војске кад се буде касарна исељавала?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Тврдим сигурно да није никад ни расправљано о касарни, а камоли доношена нека таква одлука јер кажем вам нисмо имали никаквих проблема с њима да би расправљали на ту тему уопште.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете рећи са безбедносне позиције општине Тузла, односно града Тузла 15.05.1992. године позиције разно разних оружаних формација, односно где су делови БиХ најближи Тузли која су већ захваћена ратом?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Па не знам, негде од почетка априла, ваљда се прво десила Бијељина, затим Зворник, онда и моја Власеница, Брчко.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Колико је то далеко од Тузле?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Бијељина једно 65 километара, ја мислим тако 70, Зворник је нешто ближи 10-ак, 15 километара, значи педесетак километара, Власеница је 75 километара, Брчко је шездесетак, 65, орјентационо, немојте узимати да је то сад тачно.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На дан 15.05.1992. године Ви се налазите у Станици јавне безбедности, којим послом?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ја сам 15.05.1992. године дошао редовно у осам сати, не знам, можда и седам, кад се радило, од кад се радило. Радио сам своје редовне послове, у канцеларији је било припрема неких извјештаја, нечег, не могу се сјетити тачно шта сам тај дан радио али био је уобичајени радни дан и ја сам негде око 16 – 16:30 требао да идем кући, чекао сам колегу, он је закаснио. Ми смо имали обичај отићи у просторију где смо дежурали, то је иначе канцеларија начелника Станице јавне безбједности, тамо сам отишао, био је тамо мој колега Јуришић, био је Меша Бајрић, сједили смо.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине Николићу, о том ћемо накнадно. Дакле питао сам само који је разлог да Ви будете тог дана у Станици?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Један једини разлог је био, ја сам радио редовно тај дан, сви смо радили редовно, ја сам се нашао тамо само из овог разлога дакле чекао сам колегу који је требао да.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците ми за улазак у Станицу да ли сте Ви имали неку службену легитимацију или сте имали пропусницу?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Па видите, пошто је ту било доста нових људи, а ми смо већ годину дана били ван улазака у те просторије и тако даље, ја колко се сјећам да сам имо неку потврду за улазак коју сам показао тамо ако ме онај портир, односно дежурни не позна ко сам и шта сам.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је та пропусница, односно потврда значила да Ви имате некакво специјално, некакав специјални положај у Станици или је значила нешто друго?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ја колко се сјећам текста те потврде да сам тај и тај, да сам ту и ту и никакво друго ни овлаштење, ни, дакле једноставно као идентификациони документ за улазак у просторије, јер знате пуно је свијета, пуно је запослених.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви у том моменту кад сте ангажовани у резервни састав више нисте овлаштено службено лице, закључујем, и немате службену легитимацију?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Видите, то је кратко вријеме да би се издала, не знам, службена легитимација и тако даље, а ми смо били у том Оперативном штабу, дакле не, нисмо ми тамо непосредни они извршиоци на улици, на овом, на оном, гдје би требало да се легитимишемо, да покажемо неком та наша овлаштења и тако даље.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, та пропусница, закључујем, служи искључиво за улазак у Станицу?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Служила је искључиво за улазак, јер ми одосмо у мјесну заједницу Слатина, одосмо на Сјењаку, не знам ја, да не набрајам сад све те мјесне заједнице, ваља и тамо, људи ме не познају ко сам шта, ваља се легитимисати што кажу, сваки има ону обичну легитимацију али ово је нека потврда којом ја доказујем да сам.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате момента кад Ви сазнајете да ће војска напустити Тузлу?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ја мислим да сам ја сазнао да ће војска напустити Тузлу јел то 5-6, 10 минута прије преко радио станице, односно преко радио везе из центра јавио начелнику Бајрићу да колона војних возила излази из касарне око 19 часова или у 19 часова, не могу сад тачно то. Дакле, неких 7-8 до 10 минута прије.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте рекли да на ТВ пријемнику у једном моменту гледате да је колона кренула, односно да колона излази и пролази Брчанску малту.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Исто тако сте рекли да сте у једном моменту на радио вези чули, чак сте именовали Ивицу Дивковића, како говори да је отворена ватра тамо негде код касарне, да ли у том моменту кад чујете Ивицу Дивковића па иза тога све оне људе које исте именовали, да се отвара ватра и на телевизији чујете ту ватру?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Видите, ватра се право, да тако кажем, чула у моменту кад је дошло до скретања возила из колоне.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нисте ме разумели очигледно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте да одговори на питање.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Дакле, тад се на телевизору чула права ватра. Прије тога се чуло у моментима кад ти људи саопштавају односно преносе, траже упуту, док су тастери ти за пренос сигнала њиховог говора укључени чула се спорадична пуцњава, не знам кад је, не могу се сад сјетити, кад је Бенеш јављао да је по бензинској пумпи тад се добро чули пуцњи на радио станици за вријеме док је он преносио ту информацију.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у том моменту чујете и на телевизији да се пуца?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Кажем Вам, ово је било што ја чујем односно ове радио станице су биле у моменту кад смо ми гледали телевизију и кажем на телевизији се чује. Телевизија је преносила један узак простор 20-30 метара дубине у улицу Скојевску како се тад и звала и 20-30 метара горе улица не знам како се зове, можда Бушатли или тако некако, у правцу Бијељине, Пожарнице. Тај дио се само види на снимку телевизије и тад се, кажем, тад на телевизији чујемо снажне експлозије, односно пуцњаву у моменту кад ова возила, дакле не иду више само у правцу Славиновића, него иду и доле десно на јужну магистралу.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте рекли да Меша Бајрић каже ту реченицу „на ватру одговорите ватром“ и да ту реченицу у етар преноси Илија Јуришић. Објаснили сте у којим то околностима. Да ли тај моменат кад у етар иде реченица „на ватру одговорити ватром“, ватра већ траје или не.

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ватра траје, рекао сам Вам сад у току преноса ових информација да се пуца по објектима, по бензинској станици и тако даље. Ми чујемо у тим моментима дакле, кад је укључена радио станица чује се. Дакле, већ је отворена пуцњава, пуцњава чује се ево сад се чује и на тој Брчанској Малти на телевизији и тад овај кад добија Меша обавештење са Брчанске Малте од Нике Јурића овај, тад он налаже Илији Јуришићу да преноси његову упуту да се на ватру узврати ватром.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли могу да закључим да је Ваш одговор да је редослед радњи односно чујења пуцњава најпре на радио станици, иза тога на телевизији са локалитета Брчанске Малте, а тек иза тога иде та реченица „на ватру одговорити ватром“

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Јесте.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте тужиоче. Имате питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Николићу, ја сам заменик тужиоца у овом предмету и поставио бих Вам неколико питања. Рекли сте данас да је на тој пропусници односно потврди коју сте Ви имали да би ушли у станицу јавне безбедности да сте Ви Николић Будимир и да сте кажете ту и ту. Шта је то јел то писало у ком органу радите, у којој служби или како?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Претпостављам, не могу сад тачно да га имам визију папира. Претпостављам да је писало име презиме, година рођења, да сам припадник резервног састава станице јавног безбедности Тузла, у оперативном штабу. Тако би ја то сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одговорили сте данас и на питања у смислу кад сте чули коју пуцњаву, шта сте видели на телевизору и тако али ме занима та прва пуцњава коју сте Ви чули, ког је интензитета била?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Прву пуцњаву коју сам ја чуо то су били спорадични пуцњи. То је у моменту када је преносио информацију да се из задњег возила, да ли је, остало је дилема код мене јел рекао два задња возила пуца Ивица Дивковић командир прве маневарске који се налазио горе на том дјелу излазне капије касарне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте Ви чули ту пуцњаву?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ја мислим да сам чуо тад кад ми је он преносио то да се пуца по, да сам чуо нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког је интензитета та пуцњава?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: То је могла бит појединачна. Не рафална сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А ово кад сте видели на телевизору да возила скрећу и да се тада чује пуцњава. Код интензитета је била та пуцњава?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: То је пуцњава експлозије и у тим експлозијама се малтене та пешадијска пуцњава и интензитет те пуцњаве не може проценити јер експлозије возила материјала разних експлозивних који су били на тим моторним возилима није остављала простора да се баш чује то. Чују се рафали, нема збора да се не чују али није то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Ви тада видите да возила експлодирају или та средства на возилима на телевизору?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Види се, види се прво да цури гориво из возила, па се види упаљен неки пламен на возилу и тако даље и експлозије, касније се види горе станови и гори све остало околу и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви потпуно видите да односно чујете да је Илија Јуришић издавао наредбу на ватру ватром?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Илија је, некад су сад станови почели горети.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, ја морам да интервенишем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, поставио је питање само, не можете да поставите Ви пре одговора. Ово је сад унакрсно лепо сам рекао унакрсно испитивање питао га је када је Илија Јуришић издао наредбу, да ли је у тренутку кад су возила почела.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Овај сведок никад није рекао да је Илија Јуришић дао наредбу молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита га да ли је, поставите питање. Немојте сваки пут кад Вам не одговара питање тужиоца, Ви се умешате. Сачекајте да чујете њихова питања без мешања. Даћу Вам право да поставите и Ви касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел можете да објасните или да Вам поставим поново питање?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Не знам сад шта да одговорим, на шта да одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте одговорили на питање браниоца о редоследу пуцања које сте чули, па да сте прво чули пуцњеве када је радио везом дошао глас од Дивковића да се из задњих возила пуца, па да сте потом чули пуцњаву када су возила гледајући на телевизору када су возила почела да скрећу а потом сте чули да после наредбе Меше Бајрића „на ватру одговорити ватром“ да је Илија Јуришић пренео ту наредбу па ја Вас питам, шта, која је слика била на телевизору када сте Ви видели да се пуца и у вези с тим у ком тренутку је Меша Бајрић Илији Јуришићу рекао да пренесе наредбу „на ватру одговорити ватром“?

Сведок БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ја сам рекао да у моменту на раскрсници Брчанска Малта кад информацију пренеси Нико Јурић командир Друге маневарске јединице овај, да се тад чује пуцњава. Иза те обавијести и тражења, упуте, Меша Бајрић је наложио Илији Јуришићу да пренесе упуту да се на ватру одговори ватром. Дакле, прије тог скретања ових возила се дешавају иза тога овај и експлозије иза тога се дешавају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, наредба је уследила пре него што сте Ви видели да на телевизору возила скрећу и да сте са телевизора чули да се пуца.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: У том моменту, у том моменту, да ли је секунду раније или касније, прије касније него раније, је Илија пренео, јер је Илија два, три пута покушавао пренети ту наредбу притишчући тај тастер тамо, није успео то урадити. Значи, сигурно се чула пуцњава, у време када, у време када Нико Јурић пренеси да се пуца на Брчанској Малти, чула се та ватра, добро, и иза тога, дакле знате и сами, не сами знате, него је речено да је пренета та упута Меше Бајрића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког интензитета се чула пуцњава када је пренета та наредба „на ватру-ватру“?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Мислите када је Јурић обавештавао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово када је Јурић обавештавао, рекли сте да је појединачна пуцњава,

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Не, то је била већ рафална. Појединачна је била код Ивице горе, овде је била интензивнија ватра, а када ми преносимо, не могу ја чути пуцњаву када ми саопштавамо радио-станицом, односно Илија преноси ту упуту. Тада можемо и тада пратимо на телевизији шта се дешава и зато је тешко ту то разграничење када је скренуло возило, када су експлозије и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту у канцеларију где сте Ви били, канцеларија Оперативног штаба, је ли неко улазио осим што сте Ви били ту, Меша Бајрић и Илија Јуришић, како сте објаснили?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ја се сећам да је знам да су била отворена врата према канцеларији секретарице, овај и знам, сећам се добро јер сам видео пар пута Николу Славуљицу, који је такође био члан Оперативног штаба и радио је тамо у једној суседној канцеларији, овај, припремао извештаје, јер је он писао „Билтене“, дневни „Билтен“ догађаја испред штаба. А ова канцеларија, то је канцеларија начелника Станице јавне безбедности, и ми је сада зовемо канцеларија штаба, Оперативног штаба и тако даље, јер смо тамо држали те неке састанке и у поподневним сатима, се тамо дежурало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте говорили овај у прошлом сведочењу да је ту било различитих средстава везе, па мене занима, која су све средства везе у тој канцеларији била?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Поуздано знам да је била стационарна радио-станица, једна, такође знам да је био директни телефон један и претпостављам и верујем, овај, да је био и ова, овај телефон индукторски за везу са Секретаријатом народне одбране и шта ја знам. То су била средства везе у тој просторији стална.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када се ово све догодило, 15. маја, да ли сте на неком телу или на Оперативном штабу расправљали о томе шта се догодило?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Нисмо, нисам био присутан таквом састанку, да је био састанак на ту тему, где ја нисам сигурно присуствовао таквом састанку, а сутрадан, у току ноћи је дошло и до борбених дејстава према Тузли и тако да се почело радити оно што је било нужно и приоритетно, знам да је пружена помоћ свим рањенима и повређенима, страдалима и тако даље, да се на томе заснивао рад наредних дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С обзиром на Ваше дугогодишње искуство, да ли би то био редован пут и за очекивати да се о том догађају расправља?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Редован пут је да се о догађају изврши увиђај што је надлежност Центра служби безбедности било, дакле више

инстанце, да се напишу информације и колико је мени познато, Центру је отишла информација и из Центра је отишла информација према Републичком МУП-у, како се тада звало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте Ви добили неку повратну информацију у вези тог догађаја?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Никакву повратну информацију нисам имао, имао сам оно што сам видео, што сам чуо и то је све било. Било је касније негде у децембру овај, неких извештаја, неких писања, али колико се ја сећам, то је било за неку књигу која је у то време писана, да су то ти материјали, а не изворне забелешке о догађају 15. маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Ви Енвера Делибеговића?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он у то време био?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Он је мислим да је био командант Општинског штаба територијалне одбране, међутим, можда је био тих дана овај, али касније или можда и тих дана је Сеад Делић преузео ту функцију, он је био заменик колико ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је Сеад Делић?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Један официр који је преузео ту дужност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли постојао један штаб у то време у Тузли или више?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Искрено да кажем, не знам, изузев што знам док сам некада радио, овај, односно некада, прије годину дана да је требао бити Окружни и Општински штаб у Тузли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ког би командант био овај Сеад Делић, Општинског или Окружног?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Општинског.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате, ко је био командант Окружног?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: То што је био овај, то што је био овај Делибеговић, дакле, тог нивоа, а Окружног штаба не знам ко је био, знам да је један од инструктора и како су се тада звали, овај, био Фудо, овај покојни, Хаџиабдић, њега знам из тих, из тог „окружног“ дела, како смо то звали или како се звао,

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали прилике да после овај тог 15. маја и у вези са 15. мајем видите извештај Председништва Тузле и шта пише о том догађају?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Нисам видео, имао сам сада прилике да га видим. Што бих ја имао као члан Оперативног штаба да гледам информацију шта пише Председништво и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте се Ви тада налазили у том штабу, као лице које је мобилисано или у неком другом својству?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ја сам прошли пут појашњавао да је мене, да сам позван, да ме је позвао Меша Бајрић, начелник, разлоге сам ваљда рекао, да сам један од искуснијих, да му треба помоћ, да организује службу, дакле позван сам, ево овде имам потврду која каже, да сам као резервни радник од 05.04. до 25.05. био у Оперативном штабу, од 25. до не знам неког јуна 1993, да сам био инспектор у полицији, такву потврду имам, званичну. Тај штаб је фактички функционисао до 25, у потврди каже да више нисмо то, то нисам ја тај више члан и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу само пар питања, господине Николићу, у Вашем исказу који сте дали пред Апелационим судом, рекли сте да су у пола шест у просторије, била једна делегација која је требало да иде на преузимање касарне. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде сте сада нам рекли да сте, ево, рећи ћу Вам шта сте рекли, око пола шест.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Знам шта сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада сте рекли да сте тек у 10 до 7 сазнали да се излази из касарне и да се исељава, а у пола шест сте знали да се преузима касарна. Па јесте знали у пола шест да ће изаћи војска, или сте знали у седам да ће изаћи војска? Само ми је ту остало нејасно, тај моменат.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Мени није нејасно, овај, а и покушаћу и Вама да разјасним: значи, овај, колико је мени тада било познато, пола шест-шест сати, долази Јасмин Имамовић, овај, касније сам рашчистио неке те ствари, овај, долази Јасмин Имамовић и он треба да иде у касарну, да погледа стање магацина у касарни, дакле не да, не саопштава он, ја тада први пут сазнајем да је била провала у магацину, значи немам ја тада информацију да војска одлази, излази и да он иде тамо да овај преузме касарну и тако даље, ја ту информацију немам. Ја дакле имам информацију да они иду да виде ситуацију око проваљених магацина. Тако да ми није то ништа, а дакле, уистину 10 до 7, 15 до 7, 7 до 7, немојте ме сада, овај, рекао сам како сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте и данас да нисте, и у овом Вашем претходном исказу, да нисте разговарали о томе да ће војска изаћи и нисте разговарали како ће изаћи. Да ли станице ове безбедности су биле да обезбеде излазак војске? Јесте имали неку информацију о томе да ће они обезбедити излазак, јесте имали информацију да ће се поставити успут којим ће војска изаћи? Јесте добили некада такву информацију?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Да само покушам, овај, ово рећи: на траси кретања колоне, овај, су распоређене станица, резервна станица милиције Брчанска Малта, следећа долази Сјењак, долази Симин Хан,

Славиновићи, извињавам се, то су дакле три резервне станице које су на траси кретања. Четврта јединица која је на траси кретања је Четврта маневарска Кадре Пекарића која је прекопута у Славиновићима у згради „Туско“. Значи све те четири јединице овде је овај иако је без мог, немам ја тада то сазнање, овде је, су присутне део овај, део Прве маневарске јединице Ивице Дивковића која се налазила тамо где смо рекли да је то на оној капији, а на Брчанској Малти се налази овај Друга маневарска, део Друге маневарске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је питање, да ли сте знали да су они распоређени уз тај пут куда ће изаћи војска?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Нисам знао до јављања да војска излази, да излази војска, нисам имао никакву ја однос према полицији активној, али Вам кажем, значи, све ове јединице су радиле своје редовне послове, изузев ове ванредне снаге које су биле а то је Прва и Друга маневарска, које су, како је мени касније објашњено, отишле, из разлога што је дошло до провала магацина и отуђења оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оне су стале око пута? Ту су се нашле испред касарне?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Тако се врши обезбеђење изласка колоне, колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, прво се јавља Ивица Дивковић, па онда су кренули да се јављају сви. Колико је времена прошло од јављања првог па до јављања Нике Јурића?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Па ето ја претпостављам да је прошло од три до пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од три до пет минута?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Јер видите, само јављање за овај, тражи време да се успостави комуникација, јер не могу сви у исто време и треба да се ослободи канал за следећи и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када је Славуљица Никола улазио, рекли сте улазио је па излазио, да ли је он видео шта се дешава, у оном тренутку када је почело пуцање?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Не знам шта је он видео, да ли је видео, није видео

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, то није редован догађај, који се дешава у Тузли, нити се дешава на телевизији.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Е то ми смо прије регистрације пре тог изласка колоне, видели на том монитору враћање једне колоне за коју ја уопште нисам знао ни ко је ни шта је, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било негде око 2 часа, је ли тако?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Али ми смо то гледали негде тамо око 5-6 сати на, да ли је репризирано, није репризирано, али знам да је било тако негде око 14-15 сати, тако то враћање, касније знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, када је почело ово пуцање, када је после преноса наредбе или да кажемо, налога, колико је трајало пуцање после тога, колико је тај цео догађај трајао по Вашој процени?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Сам догађај је ја мислим да није више трајао од 20 до 30 минута, максимум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи све ово пуцање?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: А сада последице тог овај експлозије и ово и оно, то је било малтене близу пола ноћи када су могле пристизати екипе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте све време били ту?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Не, ја сам око пола 9 отишао са колегом који је дошао, отишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зар то није био ванредни догађај да се ви сви нађете ту?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Па ето није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се сматрао као ванредни догађај?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Овај, не, не, нисам то рекао да се није сматрао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, пуца се, дошло је до паљења зграде су се упалиле, дошло је до погибије великог броја људи. Зар није требало Оперативни штаб тада нешто да уради да се састане, да уради?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: То морате Мешу Бајрића питати зашто није сазвао састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време када се пуца тих 20-30 минута, да кажемо, да ли је Меша Бајрић, да ли је овде присутни окривљени, било ко од њих, да ли је дао неки упут људима на терену шта да се ради? Да ли се неко јавио и рекао, прекините или наставите или било шта друго, повуците се, да ли је био неки разговор између?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Нема, овај, председниче, немате Ви коме шта рећи, ви видите да свет побеже са те раскрснице, када кажем свет, војници и наши полицајци, бежи то, то склања главу овај, експлозије су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сваки од ових.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Немате ви коме, немате ви шта коме рећи, нити знате ко је где, нити где је, ни како је и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имали сте радио-везу?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Не можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са Ивицом Дивковићем и са Јурићем и са.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Када смо рекапитулацију ту што смо имали на том потезу пет радио-уређаја, максимум, тај, тај, рекао Вам је ваљда и да ја не преносим где је био Ивица Дивковић горе на брду, где је био Нико Јурић, вероватно Вам је рекао да је склонио у прву зграду, што је и нормално, јер први пут се тако нешто дешава, доживљавате нешто што не можете да, па ми седимо на, не причамо међусобно, а камоли нешто друго. Мислим, ако можете да разумете, тај положај, ето ја сам га тако доживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и још једно питање.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Кад је дошла ситуација онда је предузете су одређене мере, упућени санитети, превожени лекари и хитна возила, ватрогасна и тако даље и тако даље, то је касније све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једно, рекли сте да је Славуљица Никола био припремао та документа, односно он је писао тај дневни извештај.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: „Билтен“:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је писао дневни извештај за овај догађај, да ли се сећате?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Не знам, ја сам имао прилику гледати „Билтен“ 14 /15. мај, не сећам се да сам имао прилике видети 15/16. и даље 16/17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тај догађај није унет у „Билтен“ тада?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, није то неки догађај који је, да кажемо, обична дешавања, него баш је био ванредан догађај.

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: А ванредан догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто онда то није унето у „Билтен“?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Начелник је, начелник је сигурно информисао оног кога је требало да информише и како да информише и тако даље, тако да мислим да то није, није ником било до писања „Билтена“, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли неких питања чланови већа? Имате ли Ви питања? Изволите, окривљени.

Опт. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ма ја немам питање, ја само једна моја, моје виђење ја сам покушавао то и после изласка из затвора у Београду, да око телевизора, ја и данас Будимире не видим тај телевизор, бар ја, можда си ти у праву, али ја остајем при оном како сам ја доживео, да је он могао

бити само у Душкиној канцеларији, а то је канцеларија до ове Мешине канцеларије и да се онда улазило и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, то је питање, уствари.

Опт. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи констатујете да нема телевизора. Чули сте шта је рекао окривљени, да ли је било телевизора или није у канцеларији?

СВЕДОК БУДИМИР НИКОЛИЋ: Ја могу да тврдим да је телевизор био у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, ето, хвала. Хвала, то је све што смо имали да Вас питамо.

Питања више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате трошкове доласка, је ли тако за долазак на суд? То ћемо исплатити преко наше Службе за подршку сведока, па ћемо донети касније решење. Хвала Вам. Нека уђе трећи сведок, Јасмин Имамовић.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, имате питања?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пошто сте ми малопре рекли да ћу имати прилике након овога испитивања да ставим своје примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, хоћете сада.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Желим само да кажем, моја примедба није упућена на питање које мени не одговара, јер овде нема ниједно питање које мени не одговара. Ја стављам примедбу када питање у унакрсном испитивању садржава одговор који је нетачан, односно који сведок у директном испитивању није рекао. Дакле, уколико тужилац постави питање, да је сведок изјавио да је Илија Јуришић наредио „на ватру одговорити ватром“, а то сведок није рекао, ја то морам да реагујем и тврдим да када ја будем постављао питања, у унакрсном испитивању и моје питање буде садржавало ово што Вам говорим, да ћете Ви као председник већа да одреагујете. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само нека уђе овај трећи сведок. Пре него што уђе сведок, да вам кажем, добили смо факс да сутра неће доћи Цувај Златан, то је сада добијен факс. Према ономе, требало би да се појави сутра Младеновић Зоран и Славуљица Никола који је рекао да ће приступити у суд, па ћемо њега испитати овде у суду, а што се тиче Младеновић Зорана, он треба да буде доведен из затвора, па видећемо да ли ће њихова служба га довести. Добар дан, господине Имамовићу.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чујемо?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Имамовићу, Ви сте већ дали своје личне податке када сте били испитани путем видеолинка преко Апелационог суда у Београду. Да ли има неких промена у Вашим личним подацима, значи име, презиме, све је остало исто?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Све је по старом, све је остало исто, па је остало исто и занимање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Јасмин Имамовић,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако, не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења. Ово упозорење сте разумели?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам сада прочитати текст заклетве, а Ви само поновите за мном – заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што будем питан говорити само истину.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да ћу о свему што будем питан говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прешутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ дали пред Апелационим судом свој исказ. Да ли остајете при ономе што сте тада рекли?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо Вам само поставити нека допунска питања, а како сте били предложени од стране одбране, прво ће Вам поставити питања бранилац, допунска питања, а затим и тужилац и остали учесници у поступку. Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Добар дан, господине Имамовићу, адвокат Дозет.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да, добар дан.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте испитани пред Апелационим већем и колико сам схватио, остајете код тог исказа и данас.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да сте Ви наш колега, правник, књижевник, да не говоримо о садашњој функцији, јер мислим да није одлучујуће у овоме што ћете данас говорити, ја ћу сада поставити само неколико питања, да покушамо разјаснити, нешто што је, ако је уопште остало недоречено у Вашем првом исказу. Ви сте 15. маја 1992. године на којој функцији у граду Тузла, односно општини Тузла?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Секретар Скупштине општине Тузла.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете нам рећи шта то значи, да ли је то нека изборна функција, да ли је то радно место на које се долази конкурсом или на који начин?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: То је, на ту функцију у то доба или по тадашњим законима, Скупштина општине дакле на својој седници бира секретара, именује секретара заправо, то је место које подразумева дипломираног правника.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, у редовном току ствари сте запослени на то радно место, ако сам добро схватио?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са тог радног места, претпостављам да Вам је позната ситуација у том времену у Тузли и око Тузле.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Јесте.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Говорили сте о ситуацији да у Тузлу се слило тих месеци или тог месеца на десетине хиљада избеглица. Говорили сте о проблемима, о проблемима, око смештаја и свега тога.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Тако је.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете објаснити, у односу на град Тузлу, где је у околини ратом захваћено подручје а где не? Говоримо о 15, односно средини маја 1992. године.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па ево почетак априла, Бијељина је већ била окупирана, затим иде Зворник, Братунац, Власеница, све је то април месец, онда иде 30. април-01.мај Брчко, дакле све оно и Вишеград и Фоча и све оно овај што сада гледате на суђењима на Хашком трибуналу. Све је то било окупирано, да ли је све пред камерама, све, све је то виђено већ, дакле, април и до 15. маја, нападнут је и главни град, нападнуто је Сарајево, дакле 01. маја, бомбардирано, суседна Калесија је већ била окупирана, дакле све се то догодило до 15. маја, пола земље је било у ратном пламену.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тог 15.05, дакле у ситуацији коју сте сада описали, ко руководи градом Тузла?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Градом Тузле.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не мислим именом и презименом, него које тело, која тела?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да, овако, у условима непосредне ратне опасности руководи Савет за народну одбрану, донесена је на седници Скупштине општине одлука 04. априла 1992. године где је закључено да ће за случај немогућности састајања Скупштине општине Тузла, која је имала стотину одборника и неких осам партија, руководити Савет за народну одбрану, односно Председништво. Зашто је та одлука изгледала тако? Па било је могуће попунити Савет за народну одбрану, а Председништво није било могуће попунити, јер се неки закони променили, неки нису, дакле, Председништво је подразумевало председника већа месних заједница, већа удруженог рада, затим друштвено-политичког већа, у међувремену то некакво „тродомно“ дакле општинско веће претворено је у „једнодомско“, нема тих функција, председника комитета, нема то, председника Социјалистичког савеза и тако даље, али Савет за народну одбрану је могуће било да се попуни.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине Имамовићу, у „Службеном гласнику“ су објављене одлуке, дакле из 1992. године, ја сада нећу да говорим време, у којима се једно тело зове Кризни штаб са именима и презименима, а друго тело Оперативни штаб са именима и презименима. Да ли Вам је познато, из ког је то периода и шта значе те одлуке?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Те одлуке значе следеће: пошто Председништво Босне и Херцеговине није никако, је ли, ратом је захваћено пола државе, доносило одлуку о проглашењу ратног стања, закони су Секретаријату народне одбране дакле, није било могуће поступити правно и да не би дошло до те правне грешке, до повреде Устава и закона, Секретаријат за народну одбрану припрема одлуку о формирању Кризног и Оперативног штаба за случај проширења ратних дејстава на територију општине Тузла.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви, дакле с обзиром на функцију односно именом и презименом члан или једног или другог тела, дакле кризног штаба или оперативног штаба?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Дакле ја нисам по функцији могао бити члан савета за народну одбрану, а од 16. маја сам члан кризног штаба.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли сте некад присуствовали састанку или како ћемо назвати скупом тог савета за народну одбрану, пре 15. маја?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па ја се сада не могу, нисам био члан савета за народну одбрану, не могу се сјетити да ли сам присуствовао, да ли сам био позван, дакле сви смо били тамо у истој згради, прво згради општине, а затим згради „Ихиа“.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да је, да ли је неко тело које је да кажем руководеће у граду Тузли и у општини Тузла икада имало за тему расправу о нападу на касарну „Хусинска буна“, односно исељавању

касарне „Хусинска буна“, односно нападом на војску у тренутку исељавања?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Никада то ниједно тјело није разматрало, никакву могућност напада на касарну нити на било какву колону и тако даље, никада нити једно тјело, никада то није спомињао ниједан појединац.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Када сте Ви лично сазнали да ће се уопште испразнити касарна „Хусинска буна“ односно да ће војска напустити Тузлу? Дакле не говорим сада о времену 15. маја, него када сте уопште сазнали да ће доћи до исељавања касарне, односно војске из Тузле?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Пазите крајем априла је укинута дакле ЈНА Уставом Југославије, проглашена је Војска Југославије и већ се тад почело говорити да та бивша ЈНА тадашња Војска Југославије је подразумевала територију само Србије и Црне Горе, повлачи из Босне и Херцеговине и наравно сви у Тузли маштају је ли о томе да Тузла ће на тај начин, неће бити захваћена ратом и стално се спомиње то повлачење и заиста један огромни број колона је пролазио тамо ту раскрсницу Тузланске и одлазио према Србији.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли икада по службеној функцији, дакле функцији коју обављате присуствујете некад разговору, односно доношењу неких одлука које су везане за тај чин о коме сада причате? Не говорим сада као грађанин Тузле, него као секретар општинског већа, да ли некад присуствује састанку на коме се расправља о томе, е војска ће изићи до не знам ког датума и тако даље?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Не могу се ја конкретно сјетити али сигурно је да је било доста састанака јер је то била главна тема, дакле хоће ли бити рата, неће ли бити рата и како избјећи тај рат и тако даље, основна нада је била града да ће отићи војска и нема рата и крај приче, ето Тузла се извукла, повукла и тако даље, што нажалост није био случај.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте у вашем испитивању пред Апелационим већем говорили о том самом чину уласка вашег у касарну, односно разлога доласка у Касарну, да ли можете само у две реченице рећи по чијем наређењу и којим послом Ви долазите у касарну, говоримо о 15.05?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да, по наређењу председника скупштине општине, Селима Бешлагића сам дио комисије, дакле Енвер Делибеговић, Бењамин Фишековић и ја, која треба да изврши примопредају, односно дакле да прими касарну коју напушта војска, а на захтев мени пренешено команданта касарне Милета Дубајића који је тражио да му у касарну хитно дођу представници општине, представници МУП-а и ТО БиХ.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ви тог тренутка када долазите у касарну, имате уопште испред себе виђење како ће се практично извршити та

примопредаја, односно да ли то значи да ћете Ви ићи од објекта до објекта пописивати шта унутра има и тако даље или ћете доћи на капију и рећи ово је сада наше?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Дубајић је како је нама пренешено, запретио ако му неко не дође за 10 минута да ће сравнити источни дио града, он је имао огромно оружје, огромну силу унутар те касарне и заправо смо по наређењу отрчали тамо да се његова претња не оствари и нисмо размишљали никако да он не почне пуцати, треба што прије тамо отићи да се изврши та примопредаја, да се њега испрати да он оде а да неко ето унутра остане, само дакле да оде, само да оде а да прије тога не нападне град и запуца јер мислим били су страшно јаки, много је оружја било тада у касарни.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете нам само укратко рећи са којим возилом сте ви у колони и ко је са вама у возилу?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Полицијски „голф двојка“ и са мном у возилу је полицајац Благоје Станкић и припадник територијалне одбране Бењамин Фишековић.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то возило има радио станицу?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли на радио станици чујете неку комуникацију између, дакле говорим сада од тренутка поласка колоне, да ли на тој радио станици чујете неку комуникацију између имаоца радио станице?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да, па у неко доба, овај сам ја чуо те драматичне дијалоге у неко доба када смо прошли град.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где се Ви налазите када Ви својим ушима чујете пуцњаву?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па негде око раскрснице, значи нека је негде око 800 метара је од касарне до раскрснице Брчанска Малта, па негде можда после раскрснице, дакле прошли смо раскрсницу, од раскрснице до садашњег првог семафора мислим да има неких стотину метара или нешто више, од првог семафора према Симин Хану, према источном делу Тузле.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У ком делу колоне Ви чујете пуцњаву, испред себе или иза себе?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па ја мислим да сам чуо тешко ми је сада рећи где сам чуо пуцњаву, мало сам и прозор одшкринуо да чујем шта се догађа, ја сам пуцњаву чуо па ја мислим и иза и испред, тешко ми је рећи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И иза и испред?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Ја мислим и иза и испред.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се можете одредити, говорите о тим драматичним дијалозима, да ли иду најпре драматични дијалози па онда Ви физички чујете ту пуцњаву или је обрнут редослед?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Не, не, ја сам чуо пуцњаву прије, ја сам видио пуцњаву када смо ишли из касарне, да људи репетирају пушке и да то неће бити у реду јер је доста пијаних и тако даље, једноставно видио сам да је враг однео шалу и да неће бити добро, чуо сам ту пуцњаву прије. Прије, можда одмах након проласка касарне сам чуо, не касарне, пардон раскрснице на Брчанској Малти се чула пуцњава која ће после прерасти у грмљавину.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Прераста у грмљавину кажете, да ли прераста у грмљавину непосредно, односно пре тих драматичних дијалога или у току драматичних дијалога или након тих драматичних дијалога?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па већ је била гласна пуцњава, и онда су овај Благоје Станкић је подесио радио да чује он и ми да чујемо шта се догађа, прије је дакле подесио радио и онда смо чули дакле то да бар три пута је говорио неко да се пуца, неко од полицајаца вероватно је рекао да се пуца бар три пута, дакле бензинска пумпа, углавном када је било по нама или погодили су нам човека, отприлике да ли је то био задњи дијалог, онда се је ли у сред те ватре, у сред те грмљавине већ чуло оно „на ватру узвратити ватром“.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Ви тог момента када чујете „на ватру узвратити ватром“ знате чији је то глас?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Не, не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли по Вама тај глас, односно та реченица коју чујете у етеру, има било какав утицај на то шта се дешава на терену?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Ма не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мислим да ли се нешто мења након тога што чујете „на ватру одговорите ватром“?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: На терену се већ десило, онда су почела експлодирати оно све што је, што је та Дубајићева војска натоварила, све те гранате тада је и та бурад горива и тако даље, до страшних експлозија и детонација које су трајале дуго.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам заменик тужиоца за ратне злочине и поставио бих Вам неколико питања.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Изволите, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваше возило у коме сте били, у ком делу колоне сте се налазили?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: То је веома дуга колона и на средини колоне ја сам то питање имао и прошли пут приликом сведочења, или да кажемо на крају првог дела колоне, дакле на средини те веома дуге колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте прошли пут сведочили и о томе да су ти гласови који су долазили преко радио уређаја у Вашем возилу, били у смислу да питају шта да се ради, да ли је то тако?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте то чули?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да, да, пуцају по нама, шта да радимо отприлике не могу дословно цитирати, па зато што је изричито било полицији наређено да не насједа ни на једну провокацију, само да та колона изађе и људи су мислили да ће то бити крај рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви у возилу, јесте коментарисали то што чујете између себе?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па знате врло је кратко време, врло је кратко време од тога јел ви чујете пуцњаву, стварно чујете пуцњаву и како је време када се та пуцњава претвори у грмљавину и када се ти дијалози размене и вјероватно смо размењивали неке дијалоге у брзини, али у смислу шта сад ми да радимо јер смо се нашли у једној животной опасности и начелно смо нас тројица како да преживимо а код Благоја је волан био у рукама, Благоје Станкић је возио, тако да да је у ствари колона се споро кретала, колона али Благоје Станкић је успио да претицањем свих осталих некако нас извуче из те ватре, тако да је било немогуће ту нешто пуно направити или разговарати, ја мислим да се ради ту о секундама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били у колони по нечијој наредби или самоиницијативно?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Ја сам прво по наредби председника скупштине општине Тузла, ту је писало да треба да представник територијалне одбране, онда су мене одредили као представника скупштине општине и представник полиције, дакле Станице јавне безбједности која је одредила Благоја Станкића да оде тамо ради примопредаје касарне. Међутим, ја сам дакле то доживио у својству недодирљивог парламентарара, међутим нама је Миле Дубајић наредио дакле прво бацио је ту тај папир који смо ми донели, и био је доста нервозан и наредио нам да будемо је ли између осталог наредио дакле ја сам се ту осећао као заробљеник и онда сам очекивао да ћу као парламентар, дакле испратити и тамо онда кренути у пописивање или звати неког упомоћ око пописивања затеченог стања, затечене имовине је ли и тако даље, када они оду, иначе сигурно да не би никад поступио ни по чијој наредби, а камоли наредби председника скупштине општине да сам знао каквој се опасности излажемо, да би ишао тамо у касарну. Дакле, ми смо дошли у касарну њих испратити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, дошли сте у касарну, него мислио сам после када сте дошли у касарну и кренула колона, да ли сте ви у колони били по нечијој наредби или сте били самоиницијативно?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: По наредби Милета Дубајића, по наредби Милета Дубајића дакле по његовој претећој наредби, дакле лишени слободе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он Вама рекао у тој претећој наредби?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Рекао је да морамо бити у колони, да никуд не идемо, да морамо бити у колони и то је то, наредио нам је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вашем возилу је ли био неко од припадника ЈНА?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Не, не, радило се о возилу Станице јавне безбједности, типичном плавом полицијском „Голфу“, у њему је био припадник МУП-а, односно Станице јавне безбедности Благоје Станкић и овај припадник територијалне одбране и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте Ви дошли код Дубајића у касарну, је ли он нешто тражио од Вас да јавите некоме да војска излази?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да, да, он је, прво ми смо дошли једно стање заиста стравично, страхотно стање, унутра дакле припадници 12. маја основане Војске Српске Републике и можда уз Дубајића још десетак, петнаест припадника Војске Југославије. Друго одмах је бацио тај папир, доста је онако галамио и онда је почео да издаје наредбе дакле парламентарима, и по мом мишљењу извршио тешко дело против парламентарара. Даље, знамо у међународном праву да су парламентарари недодирљиви, он је нас лишио слободе на један врло груб начин и изложио нас тешкој животној опасности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, је ли довео неку стражу ту да Вас чува?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па ставио нас је у колону, наредио нам је, прво је наредио да пренесемо, да пренесемо Радио Тузли и центру везе, чувало је нас неколико стотина људи који умало нису линчовани тамо у касарни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте требали то да пренесете Радио Тузли?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Он је наредио да пренесемо Радио Тузли да излази колона возила и тако даље и то нам је рекао и ми смо наравно у његовом присуству и присуству многих тамо око нас путем радија, Енвер Делибеговића, затим ја, сад не знам ко је то пренио Радио Тузли а ко центру везе није сада више, то заиста не знам, али обојица смо је ли рекли да је овај колона излази одмах, да сви то имају у виду и тако даље и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте рекли којим правцем ће изаћи, да ли Вам је то Дубајић то саопштио?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Е сада се не могу сјетити је ли наредио правац, бојим се сада да не погрешим, а да не претпостављам, оно нема куд знате, оно може или према Мајевици или према дакле према Симин Хану ако иде источно или према Озрену, тако заиста ја могу ако је допуштено

као сведок да претпоставим да је дио тога саопштења било да се иде према Симин Хану, али заиста не могу се сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким сте Ви ступили у везу тада? Које сте то саопштили?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Они су нам омогућили тамо везу, знате та возила имају радио и тако даље, сви су око нас били окупљени то се догађало у дворишту касарне и дакле центар везе, мобилни центар везе за цјели град и цјелу социјалистичку Босну у то доба, дакле центру везе је то саопштено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вашем центру везе у Тузли, а не војном, не у касарни?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Центар везе је био увјек при цивилној заштити при опћини Тузла, дакле из касарне у присуству команданта касарне Милета Дубајића, по његовој наредби шта да кажемо Енвер Делибеговић и ја пред њим дакле путем радио станице обавјештавамо центар везе да војска излази и тако даље, онако како је то он рекао, у његовом дакле присуству и у присуству још много војника од којих је један извадио пиштољ и ходао околу и тако даље и тако даље, веома претећи се понашао. Дакле поновили оно што нам је он наредио да кажемо центру везе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви од тог центра везе или неког другог добили неке упуте како да се понашате у даљој или у датој ситуацији, ситуацији која следи?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Саопштено је, саопштено је и нема више, мислим то је центар везе, то су оперативци горе који укључе апарат и ви говорите и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са Енвером Делибеговићем?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па Енвер Делибеговић је исто био ту, онда је Миле Дубајић њега повео да он иде са њим у оклопно возило у коме је био Миле Дубајић, а наредио је Благоју Станкићу и Бењамину Фишековићу и мени да се са нашим полицијским возилом укључимо у колону и што смо ми наравно морали урадити и урадили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате како се зове трећи члан ваше комисије?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Бењамин, председник је Енвер Делибеговић и трећи дакле ја и Бењамин Фишековић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Фишековић да ли је у возило Станкића ушао кад и Ви?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Наравно истовремено смо ми ушли у возило, тј. у полицијски ауто дакле у касарни је био тај полицијски ауто, возио га је Благоје Станкић и онда смо, ја сам сео напред, а Фишековић позади.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти, Енвер Делибеговић и Бењамин Фишековић јесте из зграде касарне заједно изашли?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Не, нисмо изашли из касарне заједно, Делибеговић је отишао са Милетом Дубајићем у оклопном возилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из зграде, из објекта ту где сте били у канцеларији код Дубајића па у круг касарне јесте заједно изашли?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Е сад не знам јесмо изашли заједно, ја код Милета Дубајића смо били у канцеларији, он је у тој канцеларији бацио тај папир, а сад којим смо редом излазили заиста се не могу сјетити у круг касарне, некако се ту више сјећам Енвера Делибеговића него Бењамина Фишековића, а можда из разлога што Бењамин нисам ни познавао прије тога дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви били под неком пратњом оружаном припадника ЈНА било у кругу касарне или док сте се налазили у колони?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па у кругу касарне је било људи са репетираним пушкама на стотине око мене, нема ту пратње, то је било врло опасно мјесто господине тужиоче, дакле људи много опасних људи наоружаних који су прије тога у априлу и мају 1992. године урадили то што су урадили у околини Тузле, е сад оставимо, не би ме, мислим никаквог обезбеђења ми ту нисмо имали, био је то један страшан, страшна повреда права парламентарара, не може бити страшнија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још нека питања да Вам поставимо, рекли сте да је Дубајић запретио да ће бомбардовати и да ће напасти Тузлу, од кога сте Ви то сазнали, ко Вам је то пренео такву поруку? Ко Вам је рекао да ће то да се деси?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па мени је речено, председник скупштине општине и људи око њега, ја сам мислим тога дана радио нормалне секретарске послове, то вам је даноноћни рад на папирима јер вјест једна сустиже другу и само да не закасните је ли сигнирати одређено писмо ресорно важној служби и важној особи, од када сам позван да је речено да треба пожурити, да треба хитно отићи у касарну јер Дубајић је рекао ако му неко не дође за 10 минута, ако не дође делегација у саставу који сам мало прије рекао, дакле представници скупштине општине, територијалне одбране и станице јавне безбједности МУП-а Тузла, да ће сравнити источни дио града, то је је ли источне дјелове касарне и да то треба јако хитно и брзо је откуцана та наредба у њој је наведено да се иде за примопредају касарне, у међувремену је спомињано и обијање неких магацина и тако даље и ето кренуо је и тај човек који се разумије у магацине, Бењамин Фишековић, и једноставно је требало што прије отићи тамо да овај не почне пуцати, тако је мени пренешено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то Вам је пренесено, зато што смо ми овде имали исказе да касарна уопште није имала никакву везу значи од неких 14 часова па надаље тога дана касарна није имала никакву везу са спољним светом што се каже, нити телефонске нити радио везе, па вас питам само да ли су вам рекли како су сазнали, како су они то пренели вама, тај ко вам је пренео, како је он сазнао?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: То немам појма, мени је пренешено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Вама пренесено.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Пратио ту наредбу и одјурио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да ће напасти, јесте видели Ви у тој касарни, је ли постојала ту тешка артиљерија тада када је било, горе на касарни да ли су постојали топови, јесте видели је ли има топова када сте дошли горе чиме вам је то претио да ће вас бомбардовати?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па једном већом количином војника и већом количином оклопних возила, разних, ја право да вам кажем нисам војник никад ни био, „прага“ дакле то су за нас свемирски бродови јер са друге стране су били цивили и полицајци, а то су оклопна возила, тешка оклопна возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било када сте излазали, да ли се сећате? Колико је изашли тих оклопних возила?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Право да вам кажем то да не говорим напамет, али постоји много снимака јако је дуга била та колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам још нешто, знам то сте рекли, пре тога су излазиле и друге колоне је ли тако, Пиротски батаљон када је изашао, је ли се сећате је ли било неких проблема са изласком Пиротског батаљона?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па прошло је на десетине колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких проблема?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Није било никаквих неких видљивих, је ли, неких сад, дакле на десетине колона је том раскрсницом прошло јер главна је била прича повлачи се војска и неће бити рата, том раскрсницом је прошло можда и десет пута прије али мислим ја не говорим моје лично запажање, него након овог случаја Јуришић читава реконструкција, велики број је том раскрсницом прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ваше возило прошло?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: И није било проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и ваше возило прошло, је ли и ваше возило полицијско прошло кроз раскрсницу када је дошло после до пуцања, јесте ви прошли према Славиновићима?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је иза вас значи била та, заустављен тај део колоне значи нисте се нашли на самој раскрсници, нисте остали заробљени у колони возила, ви сте прошли кроз раскрсницу?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па прошао сам кроз раскрсницу можда тако 50-100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је почело то пуцање?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Па пуцање је почело па ја мислим баш некад на излазу из те раскрснице је почело пуцање и напред и иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Јер је пумпа Славиновићи испред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред, добро. Само још нешто да ми објасните, када сте мало пре рекли каже да сте били у тешкој животној опасности када вас је Дубајић ставио у колону као парламентарца?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите, зашто сте били у животној опасности када војска излази из, а кажете изашле су већ многе колоне, зашто сте Ви тада осетили да сте у опасности?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Нисам се тада осетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, зашто сте тада, кажете били сте у тешкој животној опасности? Нисам вас разумео, да ми објасните само.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Време је показало да је то била највећа могућа животна опасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Време, али кажем рекли сте у том тренутку кажете, па Вас питам да ли сте у том тренутку, кажете били сте у великој животној опасности када Вас је ставио, зашто сте то?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Молим вас, он је повредио грубо моје право парламентарца и наравно да нећу одустати од пријава против тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је у реду.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Он ме је тим чином довео у ситуацију да будем, да погинем онако као што су баш због тог Дубајића погинули толики људи са обје стране, значи довео ме у највећу могућу животну опасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: И скривио смрт свих, тај човек, са обје стране а нико није требао да погине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам на том објашњењу. Има неких питања? Има још неких? Нема. Трошкове поступка за данашњи долазак захтевате је ли тако? Ви сте дошли из Тузле?

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Не захтевам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не захтевате. Добро. Хвала Вам, нема више питања.

СВЕДОК ЈАСМИН ИМАМОВИЋ: Хвала вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да се чујемо са неким из Суда Босне и Херцеговине, је ли ту колегиница? Ево видим.

Судија Суда БиХ: Јесам овде сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан поново.

Судија Суда БиХ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра имамо саслушање три сведока, овде смо добили сада да један од сведока Цувај Златан, неће приступити, што се тиче Славуљице Николе он долази у Београд, е сада овог трећег сведока Младеновић Зорана је ли имате информације да ли ће он бити приведен из затвора на сведочење?

Судија Суда БиХ: Немам никакве информације једино остаје да проверимо па да се чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, можемо и сутра пре него што почнемо.

Судија Суда БиХ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Па ћемо се онда чути пре почетка јер би онда прво испитали тог сведока, па Славуљицу који ће доћи у Београд би испитали касније. Хвала Вам велико још једном. Довиђења, пријатно.

Судија Суда БиХ: Хвала и вама, пријатно. Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако чули сте да ће сутра приступити Славуљица Никола који ће овде бити испитан у својству сведока. Што се тиче сведока Младеновић Зорана немамо још никаквих информација да ли ће бити приведен или не.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се данашњи главни претрес одлаже, наставак се заказује за:

17.10.2012. године у 09,30 часова у судници 4.

Записничар

Председник већа-судија